

POSTANOWIENIE

Dnia 23 października 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Wiak

w sprawie ze skargi W.S.

na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki
w postępowaniu przed Sądem Apelacyjnym w Warszawie w sprawie o sygn.
V ACa 1938/22,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw
Publicznych w dniu 23 października 2024 r.,

odrzuca skargę.

ZG

UZASADNIENIE

Pismem z 15 czerwca 2024 r. W.S. (dalej: „skarżący”) złożył skargę na
naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki w
postępowaniu toczącym się przed Sądem Apelacyjnym w Warszawie pod sygn.
akt V ACa 1938/22. Skarżący wniósł o:

1. stwierdzenie przewlekłości we wskazanym postępowaniu;
2. zasądzenie od Skarbu Państwa – Prezesa Sądu Apelacyjnego w Warszawie
kwoty 20 000 zł na rzecz skarżącego, tytułem zadośćuczynienia
za przewlekłość postępowania sądowego;

3. zalecenie Sądowi Apelacyjnemu w Warszawie przeprowadzania postępowania dowodowego, przesłuchania świadków, przesłuchania strony pozwanej i rozpoznanie istoty sprawy.

W uzasadnieniu skargi wskazano, że w sprawie o sygn. akt V ACa 1938/22 pozew został wniesiony w 2007 r. Zdaniem skarżącego, pomimo tak długiego okresu, sąd nie dokonał podstawowych czynności oraz nie wezwał na termin rozprawy wszystkich świadków i pozwanych w celu przeprowadzenia postępowania dowodowego i rozpoznania istoty sprawy.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga na przewlekłość postępowania zasługuje na odrzucenie.

Zgodnie z przepisem art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (tekst jedn. Dz.U. 2023, poz. 1725, dalej: „ustawa o skardze na przewlekłość postępowania”), strona może wnieść skargę o stwierdzenie, że w postępowaniu, którego skarga dotyczy, nastąpiło naruszenie jej prawa do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki, jeżeli postępowanie zmierzające do wydania rozstrzygnięcia kończącego postępowanie w sprawie trwa dłużej niż to konieczne dla wyjaśnienia istotnych okoliczności faktycznych i prawnych albo dłużej niż to konieczne do załatwienia sprawy egzekucyjnej lub innej dotyczącej wykonania orzeczenia sądowego (przewlekłość postępowania).

Skargę o stwierdzenie, że w postępowaniu, którego skarga dotyczy, nastąpiła przewlekłość postępowania, wnosi się w toku postępowania w sprawie (art. 5 ust. 1 ustawy o skardze na przewlekłość postępowania). Oznacza to, że niedopuszczalne jest wniesienie skargi na przewlekłość postępowania, które zostało już zakończone (por. np. postanowienie Sądu Najwyższego z 10 lipca 2024 r., I NSP 210/24). W niniejszej sprawie Sąd Apelacyjny w Warszawie postanowieniem z 18 września 2023 r. (V ACa 1938/22) odrzucił skargę skarżącego o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym

postanowieniem Sądu Apelacyjnego w Warszawie z 1 października 2021 r. (V ACa 610/21).

Biorąc powyższe pod uwagę, Sąd Najwyższy na podstawie art. 394¹ § 3 k.p.c. w zw. z art. 397 § 1¹ k.p.c. oraz w związku z art. 8 ust. 2 ustawy o skardze na przewlekłość postępowania orzekł, jak w sentencji.

ZG

[ms]